

Tid, men saadanne have der ogsaa været for de andre Skatter. Man har anseet det for nødvendigt med Hensyn til alle de øvrige Skatter, for at kunne opkræve dem, at skaffe dem Lovhjemmel, og det er derfor min Dverthydning, at efter Grundlovens Ord kan ingen af disse forskellige Embedsindtægter forlanges ydede af Vedkommende, naar de ikke ere optagne i Finantsloven, ligesom jeg heller ikke troer, at Rogen vil kunne blive dømt til at betale dem, naar de ikke ere blevne berettigede og forpligtede dertil gjennem Finantsloven. Jeg vil indrømme, at der her er et Forhold af en meget tvivlsom Art, at der er Meget, der i den Henseende kan være at ordne, og at det Retteste vilde være at give Regjeringen Tid til at overlægge Sagen og selv bringe den i Orden; men jeg troer, at det ved moden Dverveielse maa indrømmes, at En kan have Ret, naar han siger: Jeg betaler ikke disse Skriverpenge, jeg betaler ikke disse Procenter, og gjør han det — NB efterat han er bleven betjent, thi gjør han det førend han er betjent, kan der fremkomme en underlig Conflict —, saa vil han bagefter ikke kunne tvinges dertil; thi han kan tage Grundloven i Haanden og sige: Disse Skatter ere ikke bevilgede i Finantsloven, medens dette derimod er Tilfældet med andre Skatters Opkræven, og dersom man saa vilde sige: Ja, men det er ingen Skat af den Natur, der omtales i Finantsloven, saa vilde han sige, at der findes lignende Gjenstande, der opkræves og ere bragte ind i Finantsloven; Forskjellen mellem dem er kun den, at i det ene Tilfælde opkræver den Paagjældende Pengene og leverer dem i Kassen, og i det andet Tilfælde opkræver Vedkommende Pengene som sin umiddelbart anviste Løn og putter dem i sin egen Lomme; her er saaledes to fuldkommen beslagtede Gjenstande. Det, jeg her altsaa gjør, det er ikke noget Nyt; jeg corrigerer blot noget paa det Bestaaende. Naar man vilde sige, at der er Forskel mellem den Måde at lønne paa, at anvise vedkommende Personer Naturalier, lade dem faae directe Udgifter, eller at lade Udgifterne flyde ind i Statskassen, saa vilde man ingen Steder komme paa den Måde, thi næsten alle Embedsmænd have tidligere været tillagt Naturalpræstationer eller visse Udgifter; en stor Mængde af de Afgifter, som nu indflyde i Statskassen, have tidligere gaaet umiddelbart til de Paagjældende, der skulde gjøre Brug af dem; jeg kan nævne Fouragekatten, og naar jeg gif længere tilbage i Tiden, kunde jeg sige, at der indflød saagodt som Intet eller overmaade lidt directe ind i Statskassen, men enhver Embedsmand var anvist en vis Afgift eller et vist Naturale at leve af; Professorerne havde deres Bønder, og Bonden leverede directe til Professoren; nu have vi taget Bondens Udgifter ind i Kassen og betale Professoren; det Samme var Tilfældet med Dommerne, vi have jo selv havt til Afgjørelse Sagen om Dommerforret, fort sagt det har været en almindelig Måde at anvise Embedsmændene visse Udgifter, hvori de skulde søge deres Løn. Jeg har kun sagt dette for at retfærdiggjøre mit Forslag, jeg vilde have havt Uret i strax at tage det tilbage, medens det rigtignok er min Hensigt at gjøre det, idet jeg finder det rigtigere at lade det blive staaende, indtil Ministeren har havt Anledning til at udtale sig derom, om han vil.